

Jeszke, Jaromir

Międzynarodowe Seminarium - "Nowe ujęcia w historii medycznej", Ryga 24-26 września 1998 r.

Medycyna Nowożytna 5/2, 164-165

1998

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Międzynarodowe Seminarium – Nowe ujęcia w historii medycznej, Ryga 24–26 września 1998 roku.

Od kilku lat przejawia rosnącą aktywność, złożone w 1991 roku Europejskie Stowarzyszenie Historii i Zdrowia. Jedną z podstawowych form działalności tego towarzystwa jest organizacja międzynarodowych seminariów naukowych, mających na celu rozważenie różnych aspektów studiów historyczno-medycznych, ze szczególnym uwzględnieniem społecznej perspektywy badań. Aktywnością na tym polu wyróżniają się historycy medycyny z Niemiec, głównie z Instytutu Historii Medycyny Fundacji Roberta Boscha ze Stuttgartu posiadający spore doświadczenie w badaniach tego rodzaju, oraz uczeni ze Skandynawii.

Jedno z takich spotkań odbyło się w Rydze w dniach 24 do 26 września 1998 r. Jego bezpośrednim organizatorem było Muzeum Historii Medycyny im. Paula Stradina w Rydze, kierowane przez docenta Karla-Erika Aronsa, jedna z ciekawszych instytucji tego typu w Europie. Obrady toczyły się jednak w różnych miejscach. Pierwsza ich część odbyła się w pięknym pałacu w Rundal, 78 kilometrów od Rygi, a następne w Muzeum Anatomicznym i w dziale zbiorów specjalnych Muzeum Historii Medycyny. Problematyka obrad dotyczyła koncepcji rozszerzenia zakresu „medycznej historii” oraz jej związków z historią społeczną. Jej moderatorami byli głównie Skandynawowie: profesor Oivind Larsen z Oslo, przewodniczący Stowarzyszenia, profesor Bengt Lindskog ze Szwecji, wykładający na kopenhaskim uniwersytecie, doktor Sofie Rogstad z Oslo oraz docent Martin Dinges ze Stuttgartu. Niejako niezależnie od głównego nurtu rozważań odbywały się zajęcia w archiwum i w dziale starodruków Muzeum. Tutaj wiodącą rolę pełnili gospodarze z wicedyrektorem Muzeum, doktorem Jurisem Salaksem, na czele. Organizatorzy zadbali oczywiście o to, aby uczestnicy seminarium mieli możliwość dokładnego zwiedzania zasobów Muzeum. Będąc niejako na specjalnych prawach mogli obejrzeć także nie eksponowaną część zbiorów znajdującą się w skarbcu, m.in. złoty medal i dyplom Nagrody Nobla nadany Iwanowi Pawłowowi.

Wśród uczestników przeważali Norwegowie, w tym kilkoro studentów z Oslo, Szwedzi oraz Duńczycy, ci ostatni głównie z Mu-

zeum Historii Medycyny w Kopenhadze. Pojedyncze osoby reprezentowały Wielką Brytanię, Niemcy i Polskę. Co ciekawe, wśród uczestników spotkania bynajmniej nie dominowały liczebnie osoby związane z instytucjami historyczno-medycznymi. Częściej reprezentowały one instytucje działające na polu szeroko pojętego zdrowia publicznego. Może to oznaczać pragmatyczne podejście w krajach Skandynawii do społecznie ujętych badań nad historią medycyny. W seminarium aktywnie uczestniczyła także grupa pracowników Muzeum im. Paula Stradina.

Organizatorzy zadbali, aby ich goście wynieśli jak najlepsze wrażenia z pobytu w ich mieście. Program turystyczny był tak samo bogaty, a niekiedy można było nawet odnieść wrażenie, że bogatszy niż program naukowy spotkania. Zwiedzano pałac Rundal, jeden z okolicznych zamków, muzeum sprzętu rolniczego w Bauska. Był też spacer po starej części Rygi oraz, na specjalne życzenie uczestników, zwiedzanie odbudowanej niedawno Opery. Zaproszeni też zostali oni na koncert organowy w ryskiej katedrze. Wielka troskliwość i sprawna organizacja, to z pewnością najbardziej rzucające się w oczy cechy stosunku gospodarzy do gości. Przybysz z Polski nawet i na tym tle miał szczególne powody do zadowolenia, pozostając pod szczególną, pełną życzliwości, opieką pracującej w Muzeum im. P. Stradina Polki, doktor Janiny Danusewicz.